

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Csp/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124218150
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6124218150.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. XX, XXX XX D. D., o zaplatenie 224,58 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

II. Súd žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e:

1. Žalobca žalobou doručенou súdu dňa 31. 01. 2024 sa domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 224,58 Eur spolu s úrokom 18 % ročne zo sumy 241,33 Eur od 06. 09. 2022 do 23. 02. 2023, zo sumy 221,33 Eur od 24. 02. 2023 do 22. 01. 2024, zo sumy 201,33 Eur od 23. 01. 2024 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 5,5 % ročne zo sumy 241,33 Eur od 06. 09. 2022 do 23. 02. 2023, zo sumy 221,33 Eur od 24. 02. 2023 do 22. 01. 2024, zo sumy 201,33 Eur od 23. 01. 2024 do zaplatenia, a náhrady trov konania na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23. 05. 2021, uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu (BNP BARIBAS PERSONAL FINACE SA) ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 21. 06. 2023 medzi postupcom BNP BARIBAS PERSONAL FINACE SA, konajúci v SR prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47258713 (ďalej „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca uzatvoril so žalovanou v zmysle zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov dňa 23. 05. 2021 zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej „zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok postupcu poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 279,76 Eur a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou 48 mesačných splátok vo výške 8,65 Eur, so splatnosťou prvej splátky 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver žalovanej poskytnutý s konečnou splatnosťou úveru 15. 05. 2025. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zároveň postupca splnil všetky povinnosti v zmysle uvedených zákonov. Žalobca tvrdí, že žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ju v súlade s § 53 ods. 9 OZ upozorňoval na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnila

v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy a ust. § 53 ods. 9 OZ k 05. 09. 2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru sumu 293,58 Eur, z toho istina 241,33 Eur, neuhradený úrok 20,67 Eur, neuhradené poistné 2,58 Eur, náklady spojené s vymáhaním pohľadávky 29,- Eur. Žalovaná po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru uhradila 20,- Eur dňa 23. 02. 2023 a 20,- Eur dňa 22. 01. 2024, započítané na istinu úveru. Žalovaná suma 224,58 Eur tak pozostáva z istiny 201,33 Eur, úroku 20,67 Eur, poistného 2,58 Eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy (náklady) si žalobca neuplatňuje. Po zosplatnení úveru, t.j. od 06. 09. 2022 do zaplatenia si žalobca uplatňuje z dlžnej istiny úveru aj zmluvný úrok 18 % ročne v zmysle § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka a zákonný úrok z omeškania 5,5 % ročne v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

3. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení predložil tieto dôkazy: zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb, dohoda o zrážkach zo mzdy a i z iných príjmov, spracovanie osobných údajov a informácií tvoriacich bankové tajomstvo, dohoda o spôsobe komunikácie pri uzatváraní zmluvy o úvere, formulár s informáciami k sprostredkovaniu spotrebiteľského úveru, výpis z úverového účtu žalovanej, výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky úveru s podacím hárkom, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 07. 09. 2022 s doručenkou, zmluvu o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov zo dňa 21. 06. 2023 s prílohou, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 03. 07. 2023, pokus o zmier s podacím hárkom.

4. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

5. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v súlade s § 297 písm. b/ CSP. Vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, pričom iné návrhy na dokazovanie neboli, a zistil tento skutkový stav:

6. Dňa XX. XX. XXXX bola medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere (časť 1. dokumentu, ďalej zmluva 1) a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb (časť 2. dokumentu, ďalej zmluva 2). Zmluvné strany v 1. časti uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý viazaný spotrebiteľský úver na kúpu tovaru v cene 279,76 Eur za nasledovných podmienok: výška úveru 279,76 Eur, výška úrokovej sadzby 18 % p. a. – fixná, počet mesačných splátok 48 á 8,65 Eur s poistením splatných v 15. deň v mesiaci, splatnosť 1. mesačnej splátky 15. 06. 2021, konečná splatnosť úveru 15.05.2025, RPMN 19,58 %, odplata 18 %, celková čiastka k zaplateniu 394,56 Eur, poplatok za poistenie 5,29 %.

7. Zmluvné strany ďalej v 2. časti uzatvorili zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej zmluva 2), ktorej predmetom bolo poskytnutie revolvingového úveru žalovanej s výškou úverového rámca 5.000,- Eur, aktuálna výška úverového rámca 900,- Eur, výška mesačnej splátky min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- Eur, splatnosť 1. mesačnej splátky 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru, výška úrokovej sadzby 27,48 % p.a., RPMN 39,26 %, odplata 31,13 %, poplatok za poistenie 5,29 %. Z tejto zmluvy si žalobca žalobou neuplatňuje žiaden nárok.

8. Z výpisu úverového účtu za obdobie od 27. 05. 2021 do 23. 02. 2023 ič.l. 8, 9 spisu/ vyplýva, že v prospech predajcu bolo odfinancovaná suma 279,76 Eur dňa 27.05.2021. Žalovaná uhradila do zosplatnenia úveru 9 splátok á 8,65 Eur splatných do 15. 02. 2022 vrátane a náklady spojené s uplatnením pohľadávky 18,- Eur, spolu 95,85 Eur. Následne podľa tvrdení žalobcu, ktoré žalovaná nerozporevala, preto ich súd považoval za nesporné, uhradila po zosplatnení úveru 20,- Eur dňa 23. 02. 2023 a 20,- Eur dňa 22.01.2024 (po tom, čo jej bol žalobcom zaslaný pokus o zmier). Spolu teda žalovaná uhradila 135,85 Eur.

9. Podľa bodu 3.1 časti 3 (spoločné ustanovenia k zmluvám 1, 2) v prípade ak klient nespláca poskytnutý úver/revolvingový úver riadne a včas, je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru/revolvingového úveru, t.j. požadovať splatenie úveru/revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

10. Podľa tvrdenia žalobcu, v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovanej, jeho právny predchodca listom zo dňa 01. 06. 2022 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej čiastky 54,95 Eur s upozornením, že ak nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných mesačných splátok, spoločnosť bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru vrátane príslušenstva. Následne právny predchodca žalobcu vyhlásil k 05. 09. 2022 mimoriadnu splatnosť spotrebiteľského úveru zo zmluvy 1. Túto skutočnosť žalobca oznámil žalovanej listom zo dňa 07. 09. 2022 s výzvou na úhradu dlhu vo výške 293,58Eur (z toho istina 241,33 Eur, dlžné úroky, poplatky, poistenie 23,25 Eur, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 29,- Eur). Zásielku žalovaná prevzala dňa 12. 09. 2022, čo vyplýva z fotokópie doručky.

11. Žalobca ako postupník tvrdí, že pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania, mu bola postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 06. 2023 od postupcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, konajúcou prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky. Podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, postúpená pohľadávka pozostávala z istiny 241,33 Eur, úrokov 20,67 Eur, poistenia 2,58 Eur, pokút 29 Eur. Postúpenie pohľadávky postupca oznámil žalovanej listom zo dňa 03. 07. 2023 bez dokladu o doručení žalovanej.

12. Žalobca započítal platby žalovanej po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru spolu vo výške 40,- Eur na dlžnú istinu, preto sa v konaní voči žalovanej domáha zaplatenia istiny 201,33 Eur, úrokov 20,67 Eur, poistného 2,58 Eur, spolu 224,58 Eur.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

15. Podľa § 9 ods. 1 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

16. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

17. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),
d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

18. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v

navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

20. Podľa § 7 ods. 16 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

21. Podľa § 7 ods. 17 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

22. Podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z. na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky: a) čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, c) výška splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

23. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

24. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

26. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

27. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých

účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

28. Podľa § 54 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

30. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

31. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

32. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom v čase postúpenia) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

33. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

34. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

35. Podľa čl. 6 ods. 1 CSP strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

36. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

37. Podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

38. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia (§ 150 CSP) a jednak dôkaznú povinnosť. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Proces dokazovania je vybudovaný výlučne na princípe prejednacím, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa presúva na procesné strany (§ 185 CSP). Následky spojené s nesplnením povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti

v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Aby strana mohla splniť svoju povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí najskôr splniť svoju povinnosť tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Neunesením dôkazného bremena sa pritom rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech.

39. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané a v konaní nesporné (§ 151 CSP), že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom boli dňa 23. 05. 2021 uzatvorené v rámci jedného dokumentu dve zmluvy a to: a/ o spotrebiteľskom úvere, b/ o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb, ktoré sú vzhľadom na charakter zmluvných strán spotrebiteľskými zmluvami, preto je potrebné na ne aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.) a zároveň zákon č. 129/2010 Z.z. Žalobca si nárok uplatňuje len zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto ju súd skúmal z hľadiska formy a náležitostí v zmysle § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. pričom zistil, že zmluva 1/ má písomnú formu, ale neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 31. 12. 2021.

40. Súd preskúmaním zmluvy 1/ zistil, že neobsahuje správny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a celkovú čiastku úveru a nie je zrejmé, ktoré údaje (predpoklady) boli použité pre výpočet RPMN (náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. h/ z. 129/2010 Z.z./, v dôsledku čoho je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2021.

41. Podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,

42. Podľa § 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

43. Súd má za to, že v zmluve 1/ je nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a RPMN, pretože do výpočtu celkových nákladov nebolo zahrnuté poistné, hoci podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, najmä poistné. V zmluve je uvedená celková čiastka k zaplateniu 394,56 Eur. Úver mal byť splácaný v 48 mesačných splátkach po 8,65 Eur (vrátane poistenia podľa prehľadu splátok). Je evidentné, že veriteľ do celkovej čiastky nezahrnul poistné. Pri úvere 279,76 Eur splatnom v 48 splátkach á 8,65 Eur predstavuje celková čiastka úveru 415,20 Eur (48x 8,65) oproti v zmluve uvedenej sume 394,56 Eur a RPMN 20,91 % oproti v zmluve uvedených 19,58 % (pri výške splátky 8,22 Eur). V dôsledku absencie vyššie uvedených obligatórnych náležitostí zmluvy a RPMN uvedenej v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa, súd považoval poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2021. Nebolo sporné, že žalovaná čerpala 279,76 Eur, pričom spolu zaplatila 135,85 Eur.

44. Súd nemal z predložených listín preukázané splnenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., t.j. skúmanie schopnosti splácať úver dlžníkom s odbornou starostlivosťou, v dôsledku čoho veriteľ nie je oprávnený žiadať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z. z.). Ustanovenie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. neobsahuje žiadnu výnimku zo zákonnej povinnosti veriteľa skúmať bonitu klienta v čase poskytovania úveru. V zmysle § 7 ods. 16 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy je veriteľ povinný vynaloženie odbornej starostlivosti hodnoverne preukázať, teda nielen tvrdiť. Zákon ďalej hovorí v § 7 ods. 17 písm. b/ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, že veriteľ „posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do

ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.“ Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-449/13 z 18. decembra 2014 (CA Consumer Finance SA proti E. D. a spol.) článok 8 smernice 2008/48 ukladá veriteľovi povinnosť overiť úverovú bonitu spotrebiteľa, opierajúc sa o dostatočné informácie a neobmedzujúc sa iba na vyjadrenia spotrebiteľa, ktoré nie sú podložené. Poskytovateľ úveru nesie dôkazné bremeno ohľadom posúdenia úveru schopnosti spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, pričom na informácie podané len spotrebiteľom sa môže spoliehať len vtedy, ak sú dostatočné a podložené dokladmi. V zmluve nie je údaj o rodinnom stave, príjmoch, výdavkoch žalovanej. Podľa listiny „Spracovanie osobných údajov a informácií tvoriacich bankové tajomstvo“ žalovaná uviedla, že je od roku 2019 zamestnaná v Detskej Fakultnej nemocnici, čistý mesačný príjem 450,- Eur, ostatné príjmy 60,- Eur, býva u rodinného príslušníka, nájomné 240,- Eur, počet vyživovaných detí 0, ostatné záväzky 0, neuviedla svoj rodinný stav. Zo zmluvy 1/, 2/ nevyplýva, že by k nim žalovaná nejaké doklady predkladala a ani žalobca v konaní nepredložil žiaden doklad, podľa ktorého sa skúmala bonita žalovanej (príjmy a výdavky). Rovnako žalobca nepredložil žiaden doklad o tom, že by pri skúmaní bonity žalovanej prihliadal v čase poskytnutia úveru na informácie získané z príslušných registrov v zmysle § 7 ods. 17 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (napr. Register spotrebiteľských úverov vedený NBS alebo Nebankový register spotrebiteľských úverov). Súd potom dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by ako veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou pri posúdení schopnosti žalovanej splácať úvery, preto nemohol žiadať ich predčasné zosplatnenie podľa § 11 ods. 2 vety prvej zákona č. 129/2010 Z.z. a ak sa tak stalo, takýto úkon veriteľa je pre rozpor so zákonom absolútne neplatný v zmysle § 39 OZ.

45. S poukazom na zákonnú sankciu absolútnej nemožnosti požadovať jednorazové zosplatnenie úverov v zmysle § 11 ods. 2 vety prvej zákona č. 129/2010 (viď bod 43 odôvodnenia) bolo nadbytočné skúmať splnenie zákonných podmienok zosplatnenia úveru v zmysle § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, pretože ak by aj boli splnené, predčasné zosplatnenie je neplatné s poukazom na § 39 OZ (viď rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14CoCsp/13/2022- 173 zo dňa 29. 11. 2022). Vzhľadom na uvedené súd považoval vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru za neplatné pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ.

46. Nakoľko sa jedná o spotrebiteľský spor, súd ex offio skúmal otázku aktívnej vecnej legitímácie (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 z 29. 06. 2010, podľa ktorého „preskúmanie vecnej legitímácie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna sporová strana nenamieta“) a to v súlade s čl. 6 ods. 1 CSP Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu – žalobcovi ním uplatňované právo (nárok) respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Zároveň, „ak predmetom konania je postúpená pohľadávka banky, súd musí ex offio skúmať, či banka postúpila svoju pohľadávku inému subjektu (žalobcovi) platne“ (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2018, sp. zn. 7Cdo 26/2017). Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia“ (viď rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/162/2020 zo dňa 27.10.2021 – R 6/2022). Keďže predmetom konania je pohľadávka banky z úveru, ktorá mala byť bankou postúpená na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 06. 2023, aktívna vecná legitímácia žalobcu súvisí so splnením podmienok určených v § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ a v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 246/2019 z 11. 06. 2019 tiež vyplýva, že pasivita žalovaného v konaní nemá mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1, 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok.

47. Zákon č. 129/2010 Z. z. upravuje podmienky postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru v § 17 ods. 1, pričom jednou z podmienok je, že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, t. j. taká pri ktorej bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ. V danom prípade bol termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru určený v zmluve 1/ na 15.05.2025, preto splatnosť celej pohľadávky mohla v čase postúpenia nastať iba v prípade platného vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, pričom už súd vyššie skonštatoval, že sa tak nestalo.

48. Ak ku dňu postúpenia pohľadávky (21.06.2023) neboli splnené predpoklady zosplatnenia úveru, pričom konečná splatnosť úveru bola určená na 15. 05. 2025, banka nemohla postúpiť svoju pohľadávku z úveru v celosti inému subjektu pre nesplnenie podmienok podľa § 17 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s § 525 ods. 2 OZ a § 92 ods. 8 zákona o bankách (veta prvá, časť za bodkočiarkou – odkaz na § 17 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z., § 525 OZ) o postúpení pohľadávky, ktorá je splatná, a pokiaľ sa tak stalo, je zmluva o postúpení pohľadávok neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom (viď rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43CoCsp/2/2022 zo dňa 24. 02. 2022, R 4/2021).

49. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu prihliada súd v spore z úradnej povinnosti (ex offa), preto v spotrebiteľskom spore je žalobca (postupník) povinný nielen tvrdiť, ale súčasne aj preukázať splnenie zákonných podmienok postúpenia spornej pohľadávky za účelom posúdenia, či sporná pohľadávka bola na neho postúpená platne. Len samotné tvrdenie splnenia zákonných podmienok postúpenia pohľadávky nie je postačujúce, pretože bez ich preukázania nie je možné posúdiť platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, na prípadnú absolútnu neplatnosť ktorej musí súd prihliadať z úradnej povinnosti. Súčasne ak žalobca len tvrdí splnenie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky bez ich preukázania, nie je súd povinný ho na predloženie dôkazov vyzvať, pretože ustanovenie § 150 ods. 2 CSP sa vzťahuje len na doplnenie skutkových tvrdení, ktoré sú obsahom bremena tvrdenia, nie dôkazného bremena.

50. Vzhľadom na uvedené súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácia žalobcu v celom rozsahu zamietol.

51. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP v spojení s čl. 4 CSP tak, že nakoľko v spore úspešnej žalovanej podľa obsahu spisu preukázateľne žiadne trovy nevznikli, súd jej nárok na náhradu trov konania nepriznal (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo/544/2015).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie urobené v listinnej podobe je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov (dvojmo) inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa (§ 125 ods. 3 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pre súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.